உ

கணபதிதுணை.

நல்லாற்றூர் அல்லது துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

இஷ்டலிங்கவபிஷேகமாலை

முதலியபிரபந்தங்கள்.

இவை

அஷ்டாவதானம் - பூவை

கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை-சூளை

நிரஞ்சனிவிலாச அச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892ஹு.

கணபதி துணை.

இஷ்டலிங்க

அபிஷேகமாலை.

பந்தமறுமரர்மிருடர்பவருருத்திரர்களொரு பதினொருவர் மிளிர்பீடமேற், படியிலையைவகைப் படுமீசர்தாமிதம்பத்திலெண்வித்தையிறைவர், சந்தமுறுகோமுகத்தைங்கலைகள்சத்திசா தாக்கியமூர்த்திவதனந், தட்டற்றவட்டத்தி லொட்டற்றசிற்சத்தி தாளுற்றநாளத்திலே, நந்தலறவருகோ ளகந்திகழ்சிதம்பர நற்சிகையினிற்சூனிய, நட்டமறவமைகின்ற விட்டவடிவொடுநின்ற ஞானமயமோனநடுவோ, பந்தமறமுந்துபர மானந்தநீநந்த வபிடேகமாடியருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்றமாந்தவிறை யபிடேகமாடியருளே. க

நாடரியசத்தியோசாதத்துமவாமத்துநன்குமகோரத்தினு, நவையற்றபுருடத்து மாக

மமொரைவ்வைந்து நல்கியீசானத்திலே. பீடு
தரு மெட்டுமுறை தந்தவற்றிடைநீசொல்
பெருமைபெறு மருமைவிதியிற், பேசரியபூ
சைசிவகோசரியெனப்புரிதல் பெற்றிலேன்
மற்றடியனேன், வேடுவர்குலத்தலைவன்மெ
ய்யன்பூண்டிலேன் வேட்டொருவர் மாட்
டருளினுன், மீக்கொளொருபுடையொப்பு
நோக்கிவைத்தனைசாற்றின் வேண்டல்வேண்
டாமையிலையா லாடுநின்பால்வேறுபாடொ
ன்றிலாமையா லபிடேகமாடியருளே, யுறி
வுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்றமர்ந்தவிறை
யபிடேகமாடியருளே. ௨

நவிற்றலருமிதயமிளிர் கண்டநாவடிபுரு
வ நடுவுபிரமப்புழையெனு, நல்விடத்தகரா
தி கிரியாதிமனமுதல் நண்ணியுமைம்மூவ
கை; யிவற்றிலொவ்வொன்றகல நின்றவிட
யங்களெதிர் வின்றிச்சிவாகாரமா, யெதிரு
நனவுஞ்சோக மென்றுபாவித்தலுறு மென்
கனவுஞாதருவொடே, யுவப்பறிவுஞேயமெ

ன வுற்றனுபவித்திடு மொண்சுழுத்தியுஞா
னமே, யொளிர் துரியமுந்திலைத் துயர்சிவா
னந்தநுகர் வுறுமதீதமுமாகுநல், லவத்தை
கள்கடந்தவற் றப்புறப்படுமமல னபிடேக
மாடியருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறி
வுற்றமர்ந்தவிறை யபிடேகமாடியருளே.

ஒருவனோர்பொருளிலாற் குற்றுதவினுள
ங்வியந்தோகைபெறுமன்றியுடைமை, யுதவு
ருவமையத்தி லுதவினுந்தன்னிடத் துள்ள
திற்பெரிதளிக்கும், பொருளதாயினுமதனி
னினியதாயினுமவன் புந்திமகிழ்வுற்றிடுவனு
ல், புனல்விடுத்திடுமுடியி னிற்புணரியிற்பெ
ருகு புண்ணியத்தெய்வநதிதான், மருவலா
னீர்விருப் பிலைநினக்கொருதிவலை மற்றென்
முடியிற்றெறிப்பின், வைப்பன்வானத்தினெ
ன வெத்திறத்தானுநினை மக்கணினைவுற்றுய்ந்
திட, வருளினுன்முனம்விதித் தவனுதலான்
மகிழ்ந் தபிடேகமாடியருளே, யறிவுற்றென

ங்கைமலர் செறிவுற்றமர்ந்தவிறை யபிடேக
மாடியருளே. ௪

கருகிச்சிவந்தகடு வருகிப்பொருந்தமிளிர்
களம்வாழ்வு மேவவணிவாய், கழலிற்சிறந்த
நிற வுடலிற்றிருந்துமணி கதிர்போலவேயு
நெடுமா, லொருகட்கிசைந்தவடி யிருகட்
கிணங்கவற முறையார்முனேடிவருவா, யுல
கத்தைவென்றமன மிலகுற்றமன்றினிடை
யுமைகாணவாடல்புரிவாய், மருகற்பெரும்
பதியி லொருகற்பணங்குதொழ மணவாள
ஞவியுதவா, மயிலேக்கணென்பினுயிர் பயில்
வுற்றெழுந்துவர வருவாயெனுமுனமையா,
வருகர்க்கணங்குதருமுருகர்க்குகந்தவரனபி
டேகமாடியருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர்
செறிவுற் றமர்ந்தவிறை யபிடேகமாடிய
ருளே. ரு

ஒகைமலிகுருவாணே யுறுவிக்குமாணையு
முயர்புராதனசரிதமோ, டொக்குநடைவரு
விக்கு முவமையுந்தன்மகனே யொண்சுவத்தி

கமேற்றுபு, சோகமறுமனுமயஞ் செய்தமை
த்திடுமொரு சுவத்திகாரோகணமுநூல்,சொ
ல்லியவிடங்களிற் றூயநீறணிதருந் தொல்
விபூதிப்பட்டமு, மாகலசநீராட்டு கலசாபி
டேகமு மருவுசிவநோக்குவிக்கும், வயங்கு
லிங்காயுதமு மன்னுசிவலிங்கமுரு வனைசுவா
யதமுமெனுமே, ழாகுநெறிதான்மறிவி யாக
மிசையிலகுமர னபிடேகமாடியருளே, யறி
வுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்றமர்ந்தவிறைய
பிடேகமாடியருளே. ௬

போய்குல மொடுசரண ரொடுமேவுசமய
மும் பொன்றுலகம்விட்டமலனுர், பூசனை
கொளரியகிச் சஞ்சாரமுங்கொடிய பொன்
பெண்மண்ணாசைநெறியிற், பாயமனமோ
டாத நிட்பிராணமுமெய்ம்முப் பத்தாறுதத்
துவமறப், பகுதியொடுணர்த்துதத் துவமு
மிறையஞ்சனீ பாரென்னு மான்மிகமுமே,
மேயசடுலிங்கமுட னுறங்கமாகுமொருமெய்
யனுக்கிரகநிலையும், விமலமுறுசச்சிதானந்த

சிவமயமென்னு மிக்கசத்தியசுத்தமு, மாய வெழுவகைநெறியினவியிடையிலகுமரனபி டேகமாடியருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற் றமர்ந்தவிறை யபிடேக மாடிய ருளே. எ

கிடைத்தசிவலிங்கமன் றணராதவேகாக் கிரசித்தமென்னும்விரதங், கெடாத திடவிர தம்விட யங்கள்சிவனுக்குதவு கின்றவிந்திரி யார்ப்பித, முடற்றியுயிர்கொன்றிடா நின் றிடுமகிஞ்சைவகி னுண்மைகொளி லிங்கநிச மே, யுயர்சிவத்துளமடங் குறுயனேலயமத னி லொன்ருகிநின்றுபேதம், விடுத்தலுறு சத்தியோ னமுத்தியெனுமிவையேழு மிக்க குருவருள்புரியவே, மேவலருமெய்ஞ்ஞான பாவகிலேமேவியிடும் வேதமுடியாவுமுணரா, தடுத்தமன மொழியுடற் கப்புறப்படுமெமலர் னபிடேகமாடியருளே, யறிவுற்றெனங்கை மலர் செறிவுற்றமர்ந்தவிறை யபிடேகமாடி யருளே. அ

நல்லதில்நெய்யாடி யானிடத் தைந்தாடி கவையிலையமுதமாடி, நல்குகாரண காரியம் ம்முறையினன்றியே நறுநெய்பா றயிராடி யே, மெல்லமலாமதுவாடி யின்கழைச் சாறு டிமென்பழச்சாறுடியே, விழையுமிளநீராடி யாரக் குழம்பாடி விதியினமை நபனமாடி, யொல்லைநகு வெண்டலைப் புழைநி னிடை யோடிநல் லுத்திகொடு மைத்தலைய, வுரக நுழைவுறவிளங் குழவிமதியொருபுடையொ துங்கவிடமின்றியசைய, வல்லலறநிறைகங் கை யசையாதுநிற்பநீ யபிடேக மாடியரு ளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்றமர் ந்தவிறை யபிடேகமாடியருளே. கூ

நரர்கடமினரசரவர் தமினினியதிவலியா ழ் நண்ணுநரகந்தருவர்தா, நவிழுமவர்தமின மர கந்தருவரவர்தம்மி னுடரியதேவரவரிற் சுராதிபனவனினுயர் சுரர்குறவ னவனினய ன் சொன்முறையினாறுமடிமேற், றன்னி சுகமொருநிவலை யளவுமின்றுகமிரு சுகவே

லைபுகவீகுவாய், தனைமுதற்பூதங்கள் யுத்திகு ணதத்துவந் தகுதிபெறு பகுதிபுருட, தத்து வம்வித்தைமுத லெனவெனு மிவற்றிலறு ச மையமொன வெமைவிடாம, லருளினினை ய டைதலுறு மரியப்தமருளுமவ னபிடேக மா டியருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவு ற்றமர்ந்தவிறை யபிடேகமாடியருளே. ௰

அபிஷேகமாலை

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

நெடுங்கழிநெடில்.

பெருகுறு மன்பாற் பூசனை புரிந்த பிணங்
குறூ;ம் சிலம்பிவெவ்வரவும், பிறைமருப்புரற்
கால்யானையென் றிவற்றின்பிறவியோ விதழ்
முறுக் கவிழ்ந்து, முறுகுமிழ்கறுமென் மலர்
புனைந்துன்னை முற்றும்வந்தனை புரியாமன்,
முகிழ்முலைமகளிர் மயலிடையழுந்து மூடர்
தம்பிறவியோநல்ல, திரைபொருங் கங்கை
யுவட்டெடுத் தொழுகுஞ் செஞ்சடைமிசை
யொரு துளிநீர், தெறித்தவர்தமையு நறவு
கொப்பளிக்குஞ் செழுமலர்க் கற்பகவேந்து,
மெரிபுரையிதழ்ச் செங்கமல்நான்முகனு மெ
ய்தரும்பதத்தில்வைத் தருள்வோ, யிட்டந
ன்குதவி யென்கரத்திருக்கு மீசனேமாசிலா
மணியே. க

கட்டழகமைந்த காளையம்பருவங்கடந்தி டாதுள்வலியுடைத்துச், சலங்கல்செய்பிணி யின் றியன்றயாக்கையராய்க் கல்வியாங்கட ல்கடந்தவராய், நட்டவர்விரும்பு மாறுநீசெ ய்ய நடக்குநாளுடல்வெறுத் துனையே,நம்பி யாரூரன் முதலியோர்நண்ண நானுடல்விடு மெனவழிவேன், பட்டிருள்விழுங்க வலர்க திரவனும் பனிமதியோடுயிர்த் தொகையும், பார்புனல் சுடுதீ வளிவிசும்பென்னப் பட்ட வைம்பூதமு மாகு, மெட்டுருவடைந்துமுரு வமொன்றின்றி யிற்றெனவுணர்வரும் பொ ருளே, யிட்டநன்குதவி யென்காத்திருக்கு மீசனே மாசிலாமணியே. உ

மனமெனும்வயமா வென்வயப் படாமன் னியங்குறுவைம்புலவீதி, மறிபடர்தோடு கின் றதுமுறையோ யறித்தசைநிறுத் தியென்றன க்கு, நிலைபலதுதவு வாரிலையதனு னினைப்ப ரவுற்றன னதனை,நிறுத் திநீயிவர்ந்து பின்ன ர்நீவேண்டு நெறிகளிற்சென்றிட விடுவாய்,

கனலுறுமெழுகி னெஞ்சநெகிழ்ந் குடைந்து கனாயில்பே ரன்பெனும் வெள்ளங் கண்வ ழிபுறப்பட் டென்னநீர்வாரக் காலங்கடொ றும்வழுவாம லினமலர்தூவு மடியவருள்ள த் திருள்கெடவெழுந்தபே ரொளியே, யிட் டநன்குதவி யென்கரத்திருக்கு மீசனே மா சிலாமணியே. ௩

நிலங்கடந்தவன முன்னறுமலர்சாத்த நிக ரிலம் மூர்த்திமுன்சந்து, நினக்கணிவுறவாட் டாயாமுன்னிருந்து நிவேதனம் புரிந்திடவ ன்று, கலங்கிளர்கலையர் கவியர்முன் றூப நல்விளக்களிப்பநின் றன்னை, ஞானசம்பந் தப் பிள்ளைமுன்பாட நாணிலேன்பூசனைபுரி வேன், விலங்கினுங்கடையா வளர்த்தசெந்தீ யின் விளைந்தெழும் வாள்வரிவேங்கை, விடு ப்பவங்கதுவந் தெதிர்ந்திடவிகழ்ந்து விடா ததன் றோலுரித் திருள்கொண், டிலங்கொ ளியிரவி யனையமெய்ப்படுத்த விறைவனே

யனிட்டநின்றகற்றி, யிட்டநன்குதவியென் மனத்திருக்கு மீசனேமாசிலாமணியே. ௪

மூக்கிடை யிரண்டு விழிகளேறுதன்முன் முடங்குகைக் கோலொருகாலா, முன்னநின் றிருவாய் மலர்ந்தருள் செய்த முதிர்கலைப் பொருள்படித்தவராய்க், கார்க்கடன் முகட் டி னிரவிவந்தெழுமுன் கடிதுசென் றணிம லர்கொய்துன்,கழற்கிடார்பிறப்பி னுய்ப்பிற ப்பினிது கற்றவரிகழ்ந்திடாமையினு; னேக் கறநோக்கு முருவமேநாவா னுகர்ந்திடா வி னியபேரமுதே, நுதல்விழிக் கனியே கறை மிடற்றரசே நுவலருமாயையிற்பிறவா, யாக் கையதுடைய வருட்பெருங்கடலே வொழு ந்தொடுங்காதவான்சுடரோ-யிட்டநன் குதவி யென்கரத்திருக்கு மீசனேமாசிலாமணியே.

திருக்குறு மழுக்கா றவாவொடு வெகுளி செற்றமாகியமனவழுக்கைத் - தியானமென் புனலாற பொய்புறங்கூறறீச்சொலென்கின்

றவாயழுக்கை - யருட்கிளர்நினது துதியெ
னும்புனலா லவத்தொழிலென்னுமெய்யழுக்
கை - யருச்சனையென்னும் புனலினூற் கழு
வா வசுத்தனே னுய்யுநா ளுளதோ - விருப்
பொடுவெறுப்பிங் கிலாதவனென்ன வெண்
மதி யோடுவெண் டலையும், விளைவழிபுகுந்
து வண்டினம் பசுந்தேன் விருந்துணுங்கொ
ன்றைமென் மலரோ, டெருக்கையு மணிந்
து மின்னொளிகடந்தவீர்ஞ்சடைப்பாந்தணு
னுடையா, யிட்டநன்குதவி யென்கரத்திரு
க்கு மீசனே மாசிலாமணியே, கஅ

சிவமுட னமூர்த்தி மூர்த்திகர்த்துருவஞ்
செயன்மலி கருமமென் றருநூல், செப்புதத்
துவமுஞ் சதாசிவனீசன் றிகழ்தருபிரமனீ
சுரனே, வெமையிலீசா னப்பெய ரவனென்
றுரைத்திடு மூர்த்திகடாமு,முற்றவீசான மு
தற்பிரபாவ முடையநின் றன்னையென்றுண
ர்வேன், புவிமுதலனைத்து மாக்குதலளித்த
ல் போக்குத லுயிர்வினை யறுத்தல், புதிதுற

டழிவிழிபரித்த பதமலர்சிவப்பவே நெடுங்
கட், பரவைதன் மனைக்கட் சுந்தரனெனவு
பணியெலாமுனிவறவியற்றி - யெங்கணு
ம்விளங்க நமடியாரூர னேவல னெனப்படு
மிறையே - யிட்டநன்குதவி யென்கரத்திரு
க்கு மீசனே மாசிலாமணியே. ய

நெடுங்கழிநெடில்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

குறுங்கழி நெடில்.

பொன்செய் வாணிகர்போ லெவ்வழியா
னும் புண்ணியமீட்டினு மறிஞர், கொன்செ
ய்பாதகமே புரிந்தனனின்ருள் குறுகுவதெ
ன்றெனவிரங்க; முன்செய்தீவினையோ கன
விலுமறமே மொழிகிலேன் களித்திருக்கின்
றேன்; னென்செய்கோமறலிக் கென்கரத்திரு
க்கு மீசனே மாசிலாமணியே. க

மென்னிழற் றருவை யடையவர் தம்மை
விடாநிழல் விட்டிடுமோபோ, வின்னடிக்கம
ல மடைந்திடிற் றொடர்ந்து நீங்கலாவினையு
நீங்குறுமே, கன்னலிற்கனியிற் சுவைதரும
முதே கண்மணியே யருட்கடலே, யென்னு
யிர்த்துணையே யென்கரத்திருக்கு மீசனே
மாசிலாமணியே. உ

முந்திருவினையுந் தமவெனவிருப்பின்மு ற்றவற்றின்பயன் றருவாய், வந்தவைநின வென் றிரும்பினங்கவற்றை மாற்றிவீடுறவரு ள்குவையே, நீந்தையி லென்னெஞ் சுனது நெஞ்சென்மெய் நினதுமெய்யென்ற நிந்திய நின், னிந்தியமெனக்கொண் டென்கரத் தி ருக்கு மீசனே மாசிலாமணியே. ௬

கண்ணுடைக்குறையாற் சுடர்பல வாகிக் காட்டல்போற் காரணமுதலால், மண்ணுட ற்றிறஞ்சே ரேன்றிருக்கதனாற் பலவுருவாயி னையொருநீ, பெண்ணுருப்படைத்த பேரரு ளிடப்பால் பெற்றிடவுகந்தளித்தவனே,யெ ண்ணிடைப்படாம தென்கரத்திருக்கு மீச னே மாசிலாமணியே. ௭

பிறவிமாமிடியன் றுனைதிர்கண்ட பெற ற்கரிதாயனுவப் பென்ன, வறிவிலே னயன் மாற கரியநின்றன்னை யம்மவோ வெளிதுக ண் ணுற்றேன், றுறவினேருள்ளத் தெழுதி

தொளி பரப்பித் தொல்லிருள் கடியுமெய்ச்
சுடரோ, யிறைவிகூற்றுடையா யென்கரத்
திருக்கு மீசனே மாசிலாமணியே.　　ரு

எனக்குறு கூறு மென்மனமதனை நிலைவ
லைத் தளிர்க்கைநெட் டிலைமேற், சினக்குறு
மலர்க்கட் பேதையர் கொளாமற் செறிந்துநீ
யேகவர்ந் தருள்வாய், புனக்குறமகட்கு மய
ல்கொடுதிரிந்த பொறிமயிற் குமரனைப் பயந்
தோ, யெனக்குறுதுணையா யென்கரத்திரு
க்கு மீசனே மாசிலாமணியே.　　சு

அன்பினுக்கன்று நான்புனை மலருக்கருளு
வையமலர்க் கருளின், முன்பெடுத்தெறி
ந்த சாக்கியன்கல்லின் முருகலர் மிகவுமின்
றோ, முன்பமுற்றிடுசிற் றின்பவெவ் விட
யந் துறந்துளோர் கமனத்தெழுதருபே, ரின்
பநற் கடலே யென்கரத்திருக்கு மீசனேமா
சிலாமணியே.　　எ

ஆடுற வடியேன் புதுக்குடந்தருநீரன்பன் வாய்ப் புனலுனக் காமோ, குடையின் மலர் பிற் றையிற்றரு மலரோ கூறுமென் கவியவ ன் மொழியோ, நாடருமொருநீ யிறையெ னும்வழக்கை ஞானசம்பந்தனூற்றட்ட, வேடு னாசெய்ய வென்கரத்திருக்கு மீசனே மாசி லாமணியே. அ

மெய்யுறு பிணிக்கு விலக்குவ வொழித்து விதித்தன கொள்ளுவன் பிறவி, மையுறுபி ணிக்கு மவ்வகைசெயாமல் வருத்துமந் நோ யிடைப் படுவேன், பெய்யுறு வளைக்கைத் திருநுத லுமையாள் பொருவிழிக்கணை கொ டு விடாம, லெய்யுறமுரத்தோ யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலாமணியே. கூ

சரிப்பினுமொருபா விருப்பினு முறக்கச் சார்வினும் விழிப்பினு மொருசொல், லுரை ப்பினும்போக நுகர்வினுமாவி யொழிவினு

நின்னையான் மறவேன்; விருப்புறு மல்கும்
வினையுமேபோல விம்மியெங்கணுமுறு பொ
ருளா, யிருப்பினு மரியோ யென்கரத்திருக்
கு மீசனேமாசிலாமணியே. ய

குறுங்கழிநெடில்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

நிரஞ்சனமாலை.

நிரஞ்சன சூனிய நிட்களமாகியந் நிட்கள த்தின், வருஞ்சிவ சித்துச்சின் னாதவிந்துக்க ளை மன்னியொன்றா, யருஞ்சுடராயக ராதி ப்பிரணவ மாகிநின்று, தருஞ்சகம்யாவு மெ ன்கைலாயத்திற் றனிமுதலே. க

குருவாகி முத்தனு விற்கிரியாதிகள் கொ ண்டொருமூன், றுருவாய் மலமொழித் தாவி கண்மூவக மாவருளி, யொருவாது தான்மு தன் முப்பொருளாகி யுவந்துநிற்குந் திருவா ருமென்கைத் தவிசிடைமேவுஞ் சிவலிங்க மே. உ

என்னையறித னினையறிகின்ற வியல்பதெ ன்னா, உன்னையெனைவிட் டறிவான்றொடர் ந் தொருவநிழ, றன்னையடியின் மிதிப்பான் றொடருந் தகைமைத்தன்றோ, பொன்னை

நிகர்செஞ் சடைக்கற்றையென் கைப் புராந் தகனே. ௩

தன்பொரு ளென்பதினைப்பிறர்தம் பொருடாவரமா, மென்பனறிந்து முயிர்க்கேளிருப்பவுமேதிலர்மெய்ப், புன்புணர் வெஃகுமடமாதி நின்னிற் புறந் பியு, மன்பறுமென்பவம் போமேயென்ன கயமர்ந்தவனே.

அங்கையி னெல்லி வெ ாவந்தெ னங்கை யமர்ந்தவிளங், திங்களங்கண் கணிநினையன்றிப் போய்ப்பிற தெய்வந்தொழல் கொங்கவிழ் பூந்துணர்க் கற்பகநீழற்குடிமுனிந்து, பொங்கெரி வெந்நிர யத்தூடிருப்பப் பொருந்துவதே. ரு

சித்து நிரஞ்சனத் துச்சூனியத்துச் செயலுமைதீர், நித்தவநாதி சரணன் சரண மங்கிட்களத்தே, யத்தனிமாலிங்க வாதியினுனயிக்காதிகளாய், மெத்தவுனையென்று நீங்கேனெனங்கை விடாதவனே. சா

கண்ணி லிரவி செவியிற்றிசைநின் கருத் தின் மதி, யொண்ணுதலிற்கனல் வானுதரத் தி லுயிர்ப்பில்வளி, வண்ண வடியிற்புவியிந் திரனயன் மால்புயத்தி, லண்ணல்தனத் தர ன்றோன்று மென்கை யமர்ந்தவனே. எ

காயங் கரணாற் பாவமறிபவன்காணறிவு, ஞேயங்களாகி முதனடு வீறினினக் கயலே, யாயிங் கொருபொரு ளர்ப்பிப்பலென்ப தவி ச்சையன்றோ, பாயுஞ்சினவிடை யொன்றா ருமென்கைப்பரஞ்சுடரோ. அ

சத்தங்க லிங்கங்க ளாயே நிகழ்ந்த துசத்தி பத்தி' சித்திங் கடைந்தது கைமுகவர்ப்பித சேடங்களாய், மெத்தன்றிலங்கு நின்னானந் தமேயென் விழிகளிப்பக், கைத்தங்கு செ ம்பொருளே யருள்காட்டுங் கறைக் கண்ட னே. கூ

வான்குறித் தெய்யுங் கணை நுதிக் கேசிற்கு கும் வானெனவே, யான்குறித் தெய்தப்புகு

மறி வின்கணிருத்திகண்டாய், கூன்குறித்தி ங்கட் சடையாய் மகரக்குழைதடவுமானகு றிக் குங்கனுமைபங்க னேயென்கைம் மா ணிக்கமே. ய

பிரமமுந் தானு மயலென் றருச்சிக்கும் பேதமிலை, தருமம்மயலற நானுகிநின்றனே சி னதாவமென், றருமை வினையிலபேதம்புகா ம லருச்சிக்குமா, திருமைவடிவுகொண்டுற்ற யெ னங்கை யிறையவனே. யக

கோலந் தருமடி நாப்பண்விருத்சநற் கோ முகமா, ஞாலங் கருதருங் கோளகந்தம்மின யந்தடியேன், சீலங்கொளுமருளா சாரமாதி திகழ்ந்து நிற்கு, மூலங்கரணங் கலந்தங்கை மேவிய முக்கண்ணனே. யஉ

மண்ணும் புனலுஞ் சுடுசெழுந் தீயும்வளி யுமகல், விண்ணும் படைத்து விளையாடிக் காக விழியிரண்டு, நண்ணுங் கருமணியொ ன்றென வேடவநாசமுறச், சுண்ணுங் கருத் துங் கலந்துநின்றுயென்கை கண்ணுதலே.

நாகமெனவும்பின் கோக மெனவுமெய்ஞ்
ஞானத்தினாற், சோகமெனவுஞ் சொலுமறி
யாமை தொலைத்தொருநீ, யாகமுழுதநிறை
ந்துநின் றாய்நல் லருட்கடலே, பாகமொரு
பெண்குடியாகு மென்னைப் பரஞ்சுடரே.

ஒன்றிரண் டாயவை பற்பலவாகி யுதித்
தமுறை, சென்றிரண்டாகிப்பின்னொன்றாகி
நிற்குஞ் சிவமொடங்க, மென்றிரண்டாக வு
ரைப்பார்நினதிய லெய்திலர்காண் மின்றிர
ண்டாவன்ன மேனியனே யென்கை வித்த
கனே. ௰௫

உறங்குதலென் றுறங் காநிற்பவரிலையோ
ங்கொளியாய்ப், பிறங்கு முனையடைந்தோ
மென் றிருப்பது பேதைமைகா, ணிறங்கு
ணிபோல வெனைக்கொண்டு நின்ற நிலையினி
ன்று, புறம்பக மொன்று மிலாதென்கைமே
வும் புராந்தகனே. ௰௬

குருவிற் குதவு முடல்சரத் திற்குக்கொ
டுத்தலுறு, திருவிற் றிகழு நினக்கேசருமனை

ஞ் சேயரிக்கட், பொருவிற் புருவமடமாதர்
தம்மிடைப் போக்குறுமென், கருவிற்கொழி
வுள தோகர பீடத்தெங்கண்ணுதலே. ௰எ

துயிலினும் போதினு நிற்கினும் வீழினுஞ்
சொல்லினுமொன், றயிலினுங் காணினுங்
கேட்பினும் வாழினு மல்லலொடு, பயிலினு
ஞ் சோரினுந் தேறினு நீக்கினும் பற்றினும்
பொய், குயிலினுஞ் சோம்பினு நிற்கடவே
னென்னைக் கொற்றவனே. ௰அ

ஓடுந் தனமும் புகழும் பழியுமுயர்விழிவு
ங், கேடுந் திருவுமமுதமும் புன்மையுங்கே
ள்புகையும், வீடுங் குடிலுமகளிரு மன்னையு
ம்வேறறவே, நாடுங்கருத்து வருமோவெனக்
கென்னை நாயகமே. ௰௯

பாடுமவனுமொண் பாட்டுமெப் பாடப் படு
வனு, நாடுமளவினி னீயன்றி வேறிலை நான்
முகன்மா, றேடு மருமருந்தேய புதேயிள
ந்திங்கண்முகிழ், சூடுமணிவிளக்கே கரபீட
த்திற் றூயவனே. உ0

இல்லாள புதல்வ ரனைதந்தைபொன்மண் ணிடைவிழைவு, செல்லாமருளி மயறீர்ந்து நின்கழல் சேர்ந்தனக்கே, யெல்லாமுதவுநற் சித் தத்துறைகுவை யென்கையுள்ளாய், நல் லார்புகழ்சருமாசாரலிங்கமென்னுமமுற்றே.

பழியாய் பிறர்தம் பொருண்மனை வேட் கை பரதெய்வமோ, டொழியா வருடருமட் டா வரண முவந்துகொண்டே, யழியாதுய ருநற் புத்தியெனுங்கை யமர்வை கண்டாய், மொழியா வருங்குரு லிங்கமென்றே யென் னை முன்னவனே. ௨௨

விடயங் களினண்ணி யானென தென் னுமிகையொருவி, யடையும்புலனினக் காக் குந் தவிரகங் காரப்பெய, ருடையங்கரமி சை நற்சிவ லிங்கமென் றுற்றனைகாண், புடையம்பிகை யொடமர் வாயெனங்கைப் புரா ந்தகனே. ௨௩

நில்லா தியங்கும் வளியொடு கூடி நிலைய ழிந்தே, புல்லா விடயத்தலமர னீங்குபொ ய்பிநெறி, செல்லா தொளிர்நன் மனத்தே யிருத்தியென்செங்கையுள்ளாய், கல்லா ரறி வருஞ் சங்கமநாமங் கடைப்பிடித்தே. ௨௪

உடம்புசதிபதி தானய் விட்யங்களுண்டு ழலா, தடங்குசதியொரு தானகி நீபதியாக வுனைத், தொடர்ந்து நுகருநன் ஞானக்காத் திடை தோன்றுவைமால், கடந்துவருபிர சாதமென்றே யென்கைக் கண்ணுதலே.

யானு ரடிமை சிவனே யிறையென்றிரு ப்பதுபோய், நீநா னெனப்படும் பேதமிலா மை நெறியுதவு, மானு துயர்ந்த சற்பாவத்து மாலிங்க மாகிநின்றாய், வானுடரியவனேகர பீடத்து மாணிக்கமே. ௨௬

உலகிய றன்னே யொருவாது பற்றுமுள த்தொளியா, யிலகிய நின்னேத் தெரிப்பதெ வற்கெளிதுகொலோ, சிலேகவர்கையில்விள ங்காய் பிடித்தல்செயுமவர்யார், விலகுதிண் டோளணிகொண்டவனே யென்கை வித்த கனே. ௨௭

ஆனந்த வாரிதியாகிய நீகை யமர்ந்திருப் ப, நானந்து தீவிடயந் தேடிச்சென்றுண்டு நைந்தழிதல், வானந் தமுதங் காத்தேயிருப் பதை மாற்றியுறுந், தீநஞ் சருந்துதலன்றே நிரஞ்சன சின்மயனே. ௨௮

உருவஞ்சுவை நிறைறவாகியமூன்று மூவந் துகொண்டு, மருவங்க முள்ளமுருவகலா து ள்ள வாறுநின்று, யருவன் றுருவன் றருவு ருவன்றி யறிவுருவாய்க், கருவென்றுலகம் ப டைத்தாடு மென்கைக் கறைக் கண்டனே.

விள்ளேன் சிறியரினம்பெரி யோரைவி ரும்பியென்று, நள்ளேன் பிறர்மனைப்போ க்கொழி யேன்மெய்ந் நடுநடுங்க, வுள்ளே ன்றிருவடி நீழலி லென்னெஞ் சுருகிநையே ன், றள்ளேன்றொழும்புசெயே னென்செய் கேன்கைத் தூயவனே. ௩0

அழியும்பொருள்கொடுத் தேசங் கமத்திற் கழிவில் பொருள். பழியும் பவமுமிலா தெ ய்தலாயும்பயனிலவாய்க்கழியும் படிநெடுநா ளீத்தமுதங்கமருகுத் தேற்சொழியும்பவமு ளதோகர பீடத்துறை பவனே. ௩௧

நிரஞ்சனமாலை-முற்றிற்று.

